

Obituariën

Het Walidaize Hus maakt thans bekend dat in de dood zijn ontslapen de leden Eiri Brutausdauhtar, Aulafs Andraiinssuns, Tuuj Määrhsim Todd, Swains Franqiskaussuns en Lajaus Brandissuns.

Eiri Brutausdauhtar was de jongste dochter van Brutus Giutwulfissuns en Bairpa Eirjosdauhtar. Ze werd geboren in 7911 en werd later de eega van voormalig Haubipreiks Swains Karaulissuns [7956 – 7968]. In 7981 trad zij toe tot het Walidaize Hus, waar zij sinds 7988 lid was van de Baïstische factie. Daags na haar overlijden heeft het Walidaize Hus met algemener instemming het lidmaatschap van Eiri doen beëindigen en de atheïst Kalms Paihwonostainissuns tot haar opvolger gekozen. Eiri Brutausdauhtar is 85 jaar geworden.

Na Eiri Brutausdauhtar overleden ook **Aulafs Andraiinssuns** (geboren in 7919, als atheïst lid van het Huis sinds 7985), **Tuuj Määrhsim Todd** (geboren in 7924, als Sambeeks Bithēist lid van het Huis sinds 7991) en **Swains Franqiskaussuns** (geboren in 7923, als atheïst lid van het Huis sinds 7991). Tot hun respectievelijke opvolgers werden achtereenvolgens Lawra Waneinsdauhtar, Lajaus Brandissuns en Sighilpar Stanpsdauhtar gekozen. Lajaus was echter nog geen maand in dienst als Walijs, toen ook hij stierf.

Lajaus Brandissuns werd geboren in 7924 en trad in 7996 toe tot het Walidaize Hus. Tot zijn opvolger is gekozen Emma Weihmarhisdauhtar.

De huidige verdeling van geslachten en ideologieën in het Walidaize Hus is thans als volgt: 20 der 37 leden zijn vrouw; 17 zijn er man. Veertien leden vertegenwoordigen de stroming van het Atheïsme; tien zijn er Baïst; drie hangen het Fulkiswaldufni aan; twee de Twtono Saiwala. Acht leden van het Walidaize Hus hebben zich niet bekend tot enige stroming.

Het Walidaize Hus heeft ten aanzien van de betrekkingen met Aichion het Reikewaldufni toestemming gegeven te handelen zoals het dat goedgevondt.

HAUBIPREIKS VERZOENT ZICH MET RAUPHWEITA ‘DRASTISCHE STAATSHERVORMING’

24 Dalassa 7996. Van onze politieke verslaggever

BADACHO – Na enkele weken waarin Rauphweita Wailgunponsdauhtar, de Haubipgaujo van Waddjelandis Sobgawi, weer vaker in ‘s lands hoofdstad te treffen was in plaats van in haar eigen provincie, is thans de reden hiervan door het Reikewaldufni openbaar gemaakt.

In de afgelopen vier jaren boterde het niet tussen Rauphweita en onze Haubipreiks, Aifaurma Gairhilprsduhtar. Dit was met name een gevolg van de wens van de laatste een geheel nieuw beleid in te voeren in de landelijke politiek – zo omschreef zij het tenminste in de proclamatie waarin zij heden bekend maakte het Reikewaldufni drastisch te herschikken. Elke beschuldiging van pogingen haar rivalen van de laatste Haubipreiksverkiezingen uit Badacho te verjagen, sprak zij nu met klem tegen.

En het Reikewaldufni krijgt inderdaad nu een bijzonder ander aanzien. De Reiks voor Binnenlandse Zaken en Defensie, Lawra Waulfgaggisduhtar, behoudt weliswaar de portefeuille van Binnenlandse Zaken, maar staat Defensie af aan Rauphweita Wailgunponsdauhtar, die dus na drie jaar afwezigheid terugkeert in het Reikewaldufni. Rauphweita krijgt naast Defensie overigens ook Buitenlandse Zaken onder haar beheer; de huidige Reiks van Buitenlandse Zaken Wulfkatils Enjinssuns krijgt de herschepen post van Reiks van Aanzoeking, thans officieel belast met het vinden van een koninklijke familie die althans ceremonieel de eerste familie van IJzerland zal worden. Ook de meeste andere Reikja krijgen een nieuwe bewindspersoon, behalve financiën, waar Bosreiks Bosreikssuns Reiks blijft. De drie portefeuilles voor religies en levensbeschouwingen die Aifaurma in 7993 creëerde, verdwijnen; de post ‘Verstrooiing’ wordt toegevoegd aan Huisvesting en Sociale Zaken, wat dus ook betekent dat de omstreden Reiks Luinda Wuileunder uit het Reikewaldufni verdwijnt; zij heeft een baan aangeboden gekregen als directrice van een IJzerlandse vestiging van de Sevosetische meubelfabrikant Eukuieu. De genoemde portefeuille van Huisvesting, Sociale Zaken en Verstrooiing zal worden ingenomen door de Votische ambtenaar Äru Sēmāņiemi.

‘Staatsgreep’

De officiële verzoening tussen Aifaurma en Rauphweita zou strak geregisseerd zijn door het Walidaize Hus en Rauphweita samen. De voorzitter van het Huis, Flaushilpar Markausdauhtar, had in de afgelopen maanden reeds openlijk de leden van het Reikewaldufni gesommeerd zich minder autoritair te gedragen en de Twaalf Regels van het Staatsbestuur te respecteren en na te leven. Met hulp van Rauphweita, de enige die in de buurt van *de facto* maarschalk Wailgunpo Sigfriudisduhtar durft te komen, schijnt het Huis nu door middel van het IJzerlandse leger druk te hebben uitgeoefend op het Reikewaldufni, een daad die vertrekend Reiks voor Informatie Gairharps Auppinssuns omschreef als ‘een staatsgreep’.

Een koning of koningin voor IJzerland?

‘IJzerland is ingeslapen’, sprak de Haubipreiks tijdens haar redevoering, verduidelijkend waarom er vanaf heden officieel gezocht wordt naar een nieuwe monarch. ‘Weliswaar gaat het ons land thans voor de wind, maar wij moeten ook voorbereid zijn op tijden waarin het slecht gaat. Ons land heeft andermaal een symbool nodig dat ons verenigt en dat ons een voorbeeld kan zijn’, aldus Aifaurma.

De vorige Reiks van Aanzoeking, Ruba Friupareikssuns, leek vlak voor zijn aftreden een geschikte kandidaat te hebben gevonden, vertelden tenminste diverse bronnen. (*zie pagina 2*)

De Haubipreiks Aifaurma, zoals zij zich onlangs per lichtschrijf liet portretteren

(vervolg van pagina 1)

'Deze persoon is Sutoriaan en geniet in zijn land enig aanzien. Belangrijk voor ons was echter zijn Teutoonse oorsprong; hij beschikte over een stamboom waaruit zou blijken dat hij een nazaat is van een jongere broer van de koningen Pawlus II en Marteins van Praubbus, en dus verwant aan de vroegere koningen van Praubbus en Histairja. De vertrekkende Reiks voor Rechtspraak, Wim Jsqippeerj, heeft deze stamboom echter laten onderzoeken en er blijkt geen druppel Teutoons bloed door de aderen van deze pretendent te vloeien! Wulfkatis krijgt als Reiks van Aanzoeking thans dus een hernieuwde opdracht.'

Staatshervorming

Voor het overige acht het nieuwe Reikewaldufni een drastische staatshervorming nodig. 'De ideeën van onze nieuwe Reiks voor Buitenlandse Zaken, Rauphweita, zul-

len worden bekeken, maar wat mij betreft staat het niet vast dat deze in hun huidige vorm worden aangenomen,' aldus de Haubipreiks. Zaken die hervormd kunnen worden, zijn onder meer de chronologische aanstelling van leden van het Walidaize Hus en de benoeming van het Reikewaldufni door het Walidaize Hus. De gemiddelde leeftijd van leden van het Huis is te hoog, vinden velen, en sommigen hebben zichtbaar moeite zelfs korte vergaderingen uit te zitten zonder in te dutten. De leden van het Huis zouden voortaan benoemd kunnen worden door vooraanstaande landgenoten. Een helderder Huis zou dan ook meer inspraak moeten en kunnen hebben in de samenstelling van het Reikewaldufni.

Nieuwe Galaubeinai Reiks

Aifaurma deelde ook mee dat de Baus na twaalf jaar een nieuwe Galaubeinai Reiks zal benoemen. Deze omstreden positie in het

Reikewaldufni is de enige waarover de Haubipreiks noch het Walidaize Hus inspraak hebben, alhoewel de huidige Baus Hēgēteira IV er na 7984 steeds gewoonte van heeft gemaakt om met de Haubipreiks te overleggen – Offo Hadrijanosdauhtar, die vlak na Hēgēteira's benoeming tot Baus eenzijdig door haar werd benoemd, bleek erg slecht te vallen bij de rest van het toenmalige Reikewaldufni. De Galaubeinai Reiks wordt elke drie jaar door de Baus benoemd; sinds 7984 is de positie ingenomen door Bairpa Marjosdauhtar. Haar opvolgster, de huidige Galaubeinai Qens van Chersonēsos Āwa Irmeli Šiwēriēs, zal per 1 Peosebeia a.s. in functie treden; haar plaatsvervanger in genoemde Dardaanse kerkprovincie wordt Wilfrīpa Walpiubisdauhtar. Galaubeinai Reiks krijgen bij hun benoeming de status van Bachanaal.

IJZERLAND KEERT GIC DE RUG TOE

'BELANG DER CONFERENTIE VOOR ONS LAND IS TE KLEIN'

1-8-'96. Van onze correspondent

BADACHO – IJzerland trekt zich terug uit de Gemeene Internationale Conferentie. Dat heeft een woordvoerder van het Reiki voor Buitenlandse Zaken vandaag bekend gemaakt.

'Het kost ons land te veel moeite om keer op keer aandacht te steken in een vergadering die met name handelt over de vergadering zelf', aldus de woordvoerder. 'Ons land stond voor de keuze: óf zelf trachten de procedures zo te hervormen dat de GIC gestructureerd over zinnige onderwerpen kan spreken, waarbij het iedere GIC weer afwachten is wat de internationale grillen nu weer zullen opleveren, óf simpelweg de GIC de rug toekeren.'

Reeds lang is het standpunt van IJzerland dat de procedurele regelgeving der GIC niet deugt. Hierdoor neemt de conferentie op dubieuze wijze besluiten aan die daarmee internationale goedkeuring lijken te hebben gekregen; vaak is de regelgeving omtrent de besluitvorming echter te vaag en oorzaak van menig meningsverschil. Weliswaar heeft de laatste GIC een aantal IJzerlandse voorstellen aangenomen, doch in politiek Badacho wordt dit vooral gezien als middel om IJzerland te laten ophouden met zeuren. Dat Wulfkatis Enjinssuns onlangs een ander Reiki aangeboden kreeg in plaats van Buitenlandse Zaken, duidt waarschijnlijk op diens onvermogen om handig met deze spelletjes om te gaan. Rauphweita heeft reeds aangekondigd dat zulke spelletjes onder haar bewind alleen toegestaan zijn onder haar spelregels, en vanzelfsprekend slechts buiten de GIC.

Volgens de woordvoerder is het Reiki van Buitenlandse Zaken begonnen aan een onderzoek naar de haalbaarheid van de oprichting van een door veel prominente IJzerlanders gewenste Teutoonse Bond. Daar het tot nu toe met name Teutoonse volkeren zijn die geen meerderheid vormen in het land waar zij verblijven, die interesse hebben getoond, zal zo'n Bond diverse vormen van lidmaatschap moeten bieden.

IJZERLAND IS IN OORLOG MET AÏCHION

OORLOGSWET LEIDDE REEDS TOT 26 GEËXECUTEERDE ICHIËRS

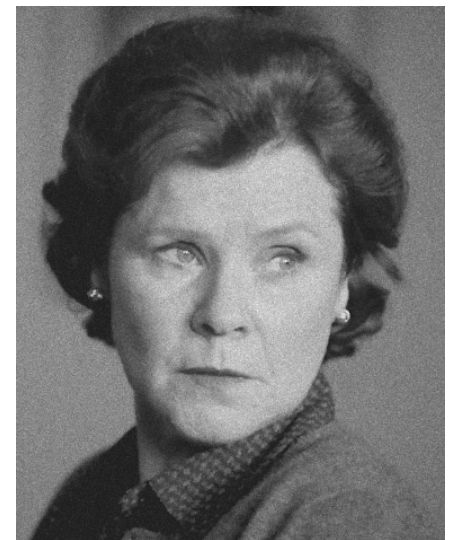
11-8-'96. Van onze correspondent

BADACHO/HLUMI – IJzerland is in oorlog met Aïchion. Alhoewel er geen officiële oorlogsverklaring is gegeven door de Ichische regering, hebben kleine eenheden van piraten met goedkeuring van de Ichische regering aanvallen uitgeoefend op enkele van onze kuststeden. Ons land heeft direct krachtig gereageerd.

De Ichiërs die in ons land woonachtig zijn, worden gearresteerd en mogen conform de door de Reiks van Oorlog, Rauphweita Wailgunponsdauhtar, uitgevaardigde oorlogswet worden geëxecuteerd zonder proces; reeds 26 Ichiërs hebben de gevolgen van deze wet al aan den lijve ondervonden. Het in IJzerland oprichten van of het hebben van banden met de beweging der Sociaal-Democratie, die zijn oorsprong in Aïchion heeft, is met ingang van heden verboden op straffe van levenslange internering in één van de werkkampen voor misdadigers in Waddjeland. Rauphweita's motto: "Wie zich vereenzelvigd met misdadigers, zal behandeld worden als misdadiger!"

Tevens heeft IJzerland – in navolging van buurland Sevoseitië – de territoriale wateren uitgebreid tot 19,4 IJzerlandse zeemijlen uit de kust voor zover er geen verdragen gelden met Sevoseitië of Histairja. Buitenlandse schepen van minder bevriende naties mogen worden geïnspecteerd; Ichische opvarenden, in welke hoedanigheid dan ook, mogen ter plekke worden gearresteerd.

Reiks Rauphweita heeft ook met verontwaardiging gereageerd op de uit Aïchion stammende oproep om zo'n beetje de hele hertogelijke familie van IJzerland, alsmede de Reiks van Aanzoeking Wulfkatis Enjinssuns te vermoorden. Daar er ook hoge personen uit andere landen op de lijst der Ichiërs staan, heeft Rauphweita de regeringen van deze landen gevraagd IJzerland ter zijde te staan bij een strafcampagne tegen Aïchion, een schoen die met name het Dardaanse Rijk past. Ymir zou de gelegenheid echter kunnen gebruiken om zijn oorlog tegen Aïchion voort te zetten.

De nieuwe Reiks voor Buitenlandse Zaken, Rauphweita Wailgunponsdauhtar

BAUS: 'VERZET U TEGEN SOCIAAL-DEMOCRATIE!' OPROEP MET NAME GERICHT AAN TWIJFELAARS IN MILANTICA

13-8-'96. Van de confessionele redactie
BADACHO – Baus Hēgēteira IV heeft een wereldwijde oproep gedaan paal en perk te stellen aan de Sociaal-Democratie. Deze gewelddadige beweging, die zijn oorsprong heeft in Aïchion, lijkt zich te verspreiden naar andere landen en ook daar door middel van terreur de dienst uit te willen maken. Met name in Milantica, waar het Ba-dom in de laatste jaren weer vaste voet aan de grond lijkt te krijgen, is de Sociaal-Democratie populair als reactie op het voldongen feit waarmee het Ba-dom aan de maatschappij lijkt te worden opgelegd. Ook kondigde de Baus aan dat zij van plan is missionarissen naar Aïchion zal sturen om aldaar *Ba's Mededelingen* te doen. Rekening houdend met mogelijk verzet, zullen het enige potige dames zijn die zich onopvallend tussen de bevolking zullen mengen.

'Ba is van nature tegen geweld', aldus de Baus; 'Loyaliteit mag nooit met dreigementen worden verkregen. Hebt geen vrees, want de Sociaal-Democraten zijn de zwakken! Verwerpt hun terreur en hun geweld!'

DUMITRU III STERFT NA VOEDSELVERGIFTIGING

ERFGRAAF SEBASTIAS 'ERFT'

VOIVODESCHAP CAPPICIË

7-9-'96. Van onze correspondent

AIGIALOS – Dumitru III Ploaiescu, voivode-in-ballingschap van Cappicië, is vorige week in zijn villa in de Dardaanse havenstad Aigialos dood aangetroffen.

Dumitru's persoonlijke heelmeeester Stanieslaf Witlof alsook de geneesheer der locale ordebevaarders wisten te melden dat de 56-jarige voivode gestorven is aan de gevolgen van voedselvergiftiging. De kriegsheer werd gevonden aan de dis, waar hij gestorven was en met zijn hoofd voorover in een bord in ossevet gefrituurde paardenbiefstuk met kalf-ragout en muntsaus was terechtgekomen. Stanieslaf Witlof was hierop onmiddellijk ontboden door één van de lichte dames die zich in Dumitru's gezelschap hadden bevonden, doch er was geen redden meer aan: het leven van de langstregere voivode ooit van Cappicië was definitief voorbij. Tussen

7964 en 7987 was Dumitru onafgebroken de leider van verscheidene delen van Cappicië, die echter vaak varieerden qua oppervlak.

Dumitru III nam in de laatste jaren van zijn leven deel aan de pogingen van de Transmariene Coalitie om de piraterij die uitgaat van Cappicië, eens en voor altijd een halt toe te roepen. Recent had de voivode een prominente rol toebedeeld gekregen inzake het bestuur van de officiële hoofdstad van Cappicië, Penitenza. Daar Dumitru echter een royale onkostenvergoeding ontving voor deze functie en op kosten van de Coalitie de villa in Aigialos had betrokken, wachtte hij te lang met het uitvoeren van zijn taken. Reeds enkele Coalitiegenoten hadden de voivode vermanend laten toespreken, doch zonder enig resultaat.

En nu is Dumitru dus dood. In de nalatenschap van de voivode werd diens testament aangetroffen, waarin hij al zijn bezittingen nalaat aan Sebastias Hadrijanaussuns, de erfgraaf van Peihwonohaims. Ook de titel 'voivode van Cappicië' en de daarbij horende rechten heeft Dumitru volgens dit testament

vermaakt aan Sebastias. Wie Dumitru opvolgt als gouverneur van Penitenza, moet nog worden uitgevochten.

Sebastias, die momenteel in Dardanië een operatie ondergaat die hem zou moeten genezen van de blindheid die onlangs plotseling was ingetreden, was altijd goed bevriend met de voivode; Dumitru was één van de prominente gasten op het huwelijk van de erfgraaf met erfhertogin Gairtrijba van Gaurpaland-Hlumi, vier jaar geleden. Sebastias heeft dan ook geschokt gereageerd op de onverwachte doodstijding. Alhoewel het onzeker is of hij staatsrechtelijk aanspraak kan maken op de rechten die horen bij de titel 'voivode van Cappicië', heeft Sebastias aangekondigd in ieder geval de titel te accepteren als erbetoon aan zijn overleden vriend.

Dumitru III zal niet naar IJzerland worden vervoerd om daar gecremeerd te worden; uit de laatste wensen van de voivode blijkt dat hij gecremeerd wil worden en dat zijn as 'door de strotten van elke Cappiciër ter wereld geduwd moet worden'.

HEIRSCHAREN ZETTEN KOERS NAAR DARDANIË

MAARSCHALK WAILGUNPO: 'MAAK JE
BORST MAAR NAT, UGGIË!'

17-9-'96. Van onze krijgscorrespondent

BADACHO – Vanuit verscheidene van onze havensteden zijn heden enige hoeveelheden kleinere oorlogsbodems vertrokken, met als bestemming Dardanië. Hier zullen zij zich bij hun Dardaanse strijdmakkers voegen om vandaaruit in een gezamenlijke manoeuvre de Ichische dreiging te vernietigen.

Ofschoon ons land natuurlijk niet weerloos is achtergelaten, bevinden zich onder de reislustigen een aantal prominenten uit onze legertop: maarschalk Wailgunpo Sigfriudisdauhtar is (letterlijk) het grootste zwaargewicht, maar ook Apawins Gairhtissuns, Harjibairhts Iosefissuns en Hugaus-Brands Kaurstijaussuns, drie officieren met een groot strategisch inzicht, zijn van de partij; zij zijn ter gelegenheid van de nakende gevechtshandelingen elk bevorderd tot generaal-majoor. De maarschalk gaf in zeer strijd-lustige bewoordingen het gevoel weer van menig soldaat op weg naar de eerste echte oorlog van ons land in ruim 80 jaar: 'We zulle die smarselijers in Uggië us un poepie late ruike!' zo bulderde zij. 'Niemand valt zoumaar ouver ons hein bij ons naar binne! Hun zegge dat hun met meer zijn, maar wij zijn gewoun beiter en sterker, en we hebbe ouk un grouter leiger! Dus maak je borst maar nat, Uggië!'

Al met al telt de IJzerlandse bijdrage aan de onderneming 25.000 personen en de nodige hoeveelheden ondersteunend materieel en wapens. Nog nooit heeft zo'n groot percentage IJzerlandse militaire schepen gezet om in het buitenland te gaan vechten. Sinds de terugtrekking van de Dardaanse troepen uit wat thans IJzerland en Histairja heet, is er zelfs niet zo'n groot deel van de IJzerlandse landmacht bij een oorlog betrokken geweest: de oorlogen met Sevoseitië, waarvan de laatste

ruim 80 jaar geleden plaatsvond, werden hoofdzakelijk ter zee gevoerd. Het zijn met troepen ter land die de oversteek naar Dardanië maken. Alhoewel IJzerland de operatie ook ter zee zal ondersteunen, ligt de nadruk toch vooral op oorlog in het binnenland. Onze marine zal voor het grootste deel thuisblijven en de kusten verder bewaken tegen piraten en aanvallen van grootschaliger formaat. Van de landmacht zullen de thuisblijvers zich bezighouden met het opleiden van de jonge mannen en vrouwen die thans in het kader van de dienstplicht een carrière als militair beginnen. Zij zullen vooral worden ingezet voor de verdediging van het moederland, maar ook voor eventuele uitbreiding van de troepen in het westen.

AÏCHION VERWERPT ULTIMATUM

ONZE TROEPEN EENDRACHTELIJK MET
DARDAANSE HEIRSCHAREN

1-10-'96. Van onze krijgscorrespondent

BADACHO – Het recentste voorbeeld van IJzerlandse redelijkheid is door de Ichische overheid verworpen: wanneer de agressor Qalren Matos zou worden uitgeleverd aan ons land hetzij aan Dardanië, dan zouden wij onze reactie op de Ichische aanvallen op onze kustplaatsen temperen. Aïchion koos echter voor de duisterste mogelijkheid.

Conform het Verdrag van Jqmërz Trjvaaqtãnze zijn thans onze troepen eendrachtelijk en saamhorig met Dardaanse legereenheden bij de Ichische grens verzameld. Vanuit diverse locaties zal de gezamenlijke legermacht het land van onze vijand binnendringen. Eén van de belangrijkste doelen is de hoofdstad Sonfikin, waar de Ichische regering zetelt. Reiks Rauphweita Wailgunponsdauhtar van Oorlog hield een laatste rede voor de aanval begon.

'De tyran Qalren Matos en de schoelje die hem terzijde staat, moeten beseffen dat hun malversatiën jegens andere landen en volken niet ongestraft zullen blijven', aldus de Reiks.

'Het IJzerlandse volk staat open voor andere volkeren en hun levensbeschouwingen, maar het zal geweld met geweld vergelden wanneer deze hem nadelig blijken. Qalren Matos, Aïchion en met hen de Sociaal-Democratie zijn thans door mij, door het Reikewaldufni, ja door het ganse IJzerlandse volk verworpen, en wij zullen er zorg voor dragen dat zij de beschaving der wereld niet langer belemmeren. Ik zeg u: "Wee u, Qalren Matos! Wee u, Aïchion! Wee u, piraten!" en mijn landgenoten en onze bondgenoten roep ik op: "Trekt ten strijde tegen deze wereldwijde bedreiging van wat ons zo dierbaar is; vernietigt deze etterende wond rond de Thalassa; verdedigt uw land, uw onderdanen en uw handel!" Ik zeg u: "Ten aanval!"'

RUST EN ORDE IN MIKLABAURGS DOOR OORLOG

MILITAIRE CARRIÈRE VOORZIEN VOOR
WERKLOZEN EN BALSTURIGE JEUGD

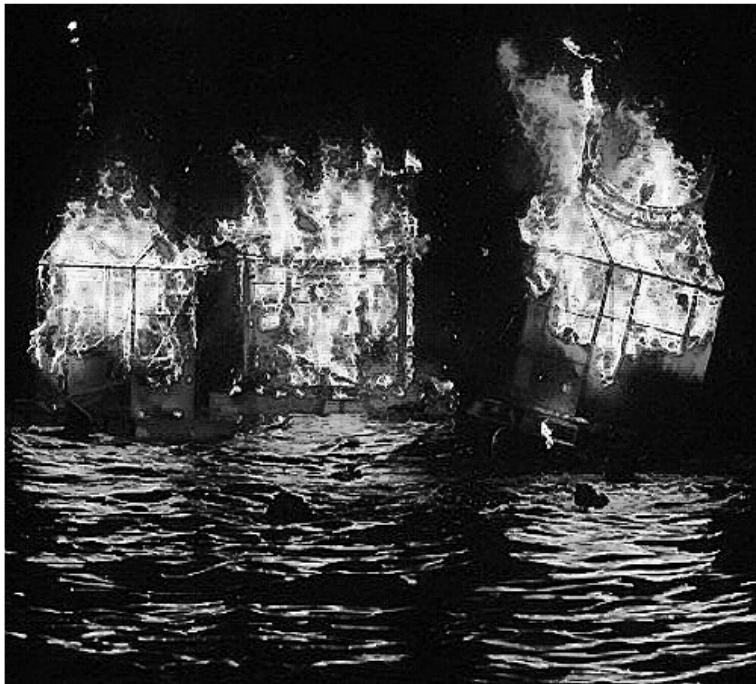
17-11-'96. Van onze krijgscorrespondent

MIKLABAURGS – In 's lands grootste stad Miklabaurgs lijkt voor het eerst sinds tijden weer échte rust te gaan heersen; veel werklozen zijn in de vorige maanden begonnen aan een loopbaan in het krijgswezen en aldus elders in het land gestationeerd of zelfs naar Aïchion gezonden.

Kolonel Buajaþs Waulfgaggissuns, die in 7992 tot burgemeester van Miklabaurgs benoemd werd en vanwege de algehele mobilisatie door Reiks Rauphweita is bevorderd, is persoonlijk belast met de organisatie van deze nieuwe, doch hopelijk zeer tijdelijke tak op de arbeidsmarkt. Hij hoopt dat de oorlog zowel 'deze haast als verloren beschouwde jongens' als de stad goed zal doen. 'Het is een feit dat de mijnbouw in deze regio een aflopende zaak is, maar toch blijft men uit het hele land naar Miklabaurgs komen', aldus de kolonel. 'Dat zal voorlopig wel afgelopen zijn!'

De kolonel verheugt zich over de al behaalde successen in het Ichische strijdperk, en vindt het erg jammer dat hij er zelf niet bij is.

Schoelje, schorem en schobbejakken!

Fragment van het schilderij 'Brandende Boten' van Augustus Daußinssuns, geschilderd n.a.v. een brand in Erugqius in 7980

Alsook schelmen en schavuiten! Aan het einde van de maand pur werd een aantal IJzerlandse kuststeden opgeschrikt door bendes Ichische piraten die enkele uren al moordend en plunderend huishielden alvorens door onze orbewaarders te worden overmeesterd. Aan onze zijde werden enkele tientallen burgerdoden geteld; in de strijd werd het meerendeel van de piraten door de onzen onschadelijk gemaakt.

Het is niet ongewoon dat de wateren bij de kuststeden 's nachts druk bevaren worden; met name het zuiden van Praubbus staat bekend om zijn grote hoeveelheid ter zee wonende IJzerlanders. Een doorgaans gezellige woonbotencultuur met lange tradities van het tot in de kleine uurtjes drinken van sterk alcoholische dranken. Een vaste opstelling van de grote en kleine boten bestaat niet echt en doordat zij nogal vaak verandert, kent in deze gemeenschappen iedereen elkaar.

In Peihwonohaims was het dan ook een nacht als alle anderen: de meeste bewoners waren zich gereed aan het maken om naar bed te gaan, een aantal boten dreef nog

rond op zoek naar gezelligheid en anderen voeren verder de zee op om alvast een goed plekje op te zoeken voor de visvangst van de volgende ochtend. In deze normale omstandigheid viel het in eerste instantie slechts een enkeling op dat er wel wat veel kleine bootjes rondredven. Pas toen er meer mensen argwaan begonnen te krijgen, was het reeds te laat: er klonk een schreeuw en enkele tientallen gewapende mannen verlieten het overschot aan vaartuigen en brachten in enkele minuten zware schade toe aan de woonbotengemeenschap: de boten die niet meteen zonken, vlogen in brand en zonken daarna alsnog. Hierbij verdronken ettelijke burgers.

Maar onze landgenoten vochten dapper terug, toen zij eenmaal in de gaten hadden wat er aan de hand was! Alhoewel zij niet allemaal over vechtwapens beschikten, pakte ze alles waar ze bij konden en hakten in op de vijand. Een enkeling gebruikte zelfs zijn brandende boot om vijandelijke schepen te kelderen. Toen de gearmeerde orbewaarders vanaf de kade toesnelen, was het voor de Ichiërs snel bekeken.

De kustwacht voer vervolgens uit om te kijken of er meer gevaar dreigde. Zij stuitte op een groter vaartuig vol Ichiërs; de reddingsboten van dit schip bleken voor de aanval gebruikt te zijn. Een goed georganiseerde aanval dus, die van tevoren beraamd was. Vanuit het schip bood men heftig weerstand tegen de kustwacht, maar uiteindelijk werd het schip geënterd en veroverd. De hoofdzakelijk Ichische bemanning werd ter plekke gedood, maar niet voordat zij ook aan onze zijde enkele orbewaarders op gruwelijke wijze van het leven hadden beroofd.

In IJzerland wonen met name Ichiërs die Ba aanhangen; zij zijn jaren geleden reeds gevlucht voor de chaos en de totalitaire regimes en religies die Aichion teisteren. Enkele Ichische gezinnen zijn al volledig in IJzerland geboren en getogen. Toch heeft het Reikewaldufni ook hun aanhouding bevolen; in tijd van oorlog kan men geen elfde colonne¹ riskeren!

Want inderdaad, de IJzerlandse regering heeft deze daad – die door de regering van Aichion goedgekeurd is – vrij ondubbeltzinnig opgevat als een impliciete oorlogsverklaring. Alhoewel het vasteland van Aichion ver van ons land vandaan ligt, heeft Reiks Rauphweita de mobilisatie van het leger bevolen, dienstplicht ingevoerd en *en passant* de formaliteiten afgehandeld die *de facto* maarschalk Wailgunþo Sigfriudisdauhtar nu ook juridisch-administratief die status geven. Ook de marine is in alle staat van paraatheid gebracht. Het Reikewaldufni is van plan vergeldingsacties uit te voeren in Aichion en is daartoe met de voorbereidingen begonnen.

Het is 83 jaar geleden dat IJzerland voor het laatst officieel strijd leverde naar aanleiding van een grove schending van het IJzerlandse grondgebied. Toen, in 7913 / 558 A.B.C. was het Sevosetië dat de Sambeken te hulp kwam, wier onafhankelijkheid door de toenmalige Haubiþreiks Airna Maijeir verbeurd verklaard was; zij hadden stelselmatig de handelskonvoeien van en naar Brunhilþrsgaruneis geblokkeerd, wat IJzerland natuurlijk niet over zijn kant kon laten gaan. Opgehitst door de Sambekse hertog Njqurs Daaröm hadden de Sambeken zich tussen 7909 en 7913 ontpopt als moordzuchtige piraten, een eigenschap die het volk feitelijk vreemd is. De hertogelijke familie der Sambeken zijn *personae non gratae* in IJzerland, alhoewel de man die thans de titel 'hertog der Sambeken' draagt, Ęqq Normä Ajda II, vorig jaar in ons land schijnt te zijn gesignaleerd.

¹ De term 'vijfde colonne' stamt uit de Spaanse burgeroorlog. Bij deze claim ik dat zich ergens op Thalassa in het verleden een soortgelijke situatie heeft voorgedaan, maar dan met een *elfde* colonne – het moet immers wel een beetje origineel blijven ©